

Udržitelné dluhové otroctví - Agenda OSN 2030

- CZ24 News | 28. září 2022

SVET: V tomto prvním díle nového seriálu Iain Davis a Whitney Webb zkoumají, jak politika OSN v oblasti „udržitelného rozvoje“ (SDGs) nepodporuje „udržitelnost“, jak si ji většina lidí představuje, ale místo toho využívá stejný dluhový imperialismus, který již dlouho používá anglo-americké impérium, aby uvěznilo národy v novém, stejně dravém systému globálního finančního řízení.

Agenda OSN pro udržitelný rozvoj 2030 je [prezentována jako](#) „společný plán pro mír a prosperitu lidí a planety, nyní i v budoucnosti„. Podstatou této agendy je [17 cílů udržitelného rozvoje](#) (SDGs).

Mnohé z těchto cílů znějí teoreticky hezky a vytvářejí obraz rodící se globální utopie – například žádná chudoba, žádný hlad ve světě a snížení nerovnosti. Ale jak už to tak bývá, ve skutečnosti se za většinou – ne-li za všemi – cíli udržitelného rozvoje skrývají politiky zahalené do jazyka utopie, které v reálném životě přinášejí prospěch pouze ekonomickým elitám a upevňují jejich moc.

To je jasně patrné z drobného písma cílů udržitelného rozvoje, neboť se v nich klade značný důraz na zadlužení a na to, aby se národní státy, zejména rozvojové, zadlužily a vynutily si tak přijetí politik souvisejících s cíli udržitelného rozvoje. Je pak jen malou náhodou, že mnoho hnacích sil, které stojí za politikami souvisejícími s cíli udržitelného rozvoje v OSN i jinde, jsou [kariérní bankéři](#). Bývalí manažeři některých z nejdravějších finančních institucí v dějinách světa, od **Goldman Sachs** přes **Bank of America** až po **Deutsche Bank**, patří mezi hlavní tvůrce politik souvisejících s cíli udržitelného rozvoje.

Jsou jejich zájmy skutečně v souladu s „**udržitelným rozvojem**“ a zlepšováním stavu světa pro obyčejné lidi, jak nyní tvrdí? Nebo jejich zájmy spočívají tam, kde spočívaly vždy, tedy v ekonomickém modelu založeném na zisku, dluhovém otroctví a otevřené krádeži?

V této nové investigativní sérii se budeme zabývat těmito otázkami a zkoumat nejen mocenské struktury, které stojí za cíli udržitelného rozvoje a souvisejícími politikami, ale také jejich praktické dopady.

V tomto prvním díle prozkoumáme, co je vlastně základem většiny **Agendy 2030** a cílů udržitelného rozvoje a pronikneme přes květnaté řeči, abychom poskytli úplný obraz toho, co provádění těchto politik znamená pro běžného člověka. Následující díly se zaměří na případové studie založené na konkrétních cílech udržitelného rozvoje a jejich dopadech na jednotlivá odvětví.

Celkově tento seriál nabídne, na reálných faktech založený, objektivní pohled na to, že motivací cílů udržitelného rozvoje a Agendy 2030 je pouze změnou obalu stejného ekonomického imperialismu, jaký používalo angloamerické impérium v období po druhé světové válce, pro účely nadcházejícího „**multipolárního světového řádu**“ a snahy o zavedení globálního neofeudálního modelu, který lze nejlépe shrnout jako model „**udržitelného otroctví**„.

Slovní salát SDG

✖ OSN vychovává mladé lidi v rozvojových zemích, aby vítali „udržitelný rozvoj“, aniž by jim

prozradila, jaký dopad bude mít na jejich životy nebo národní hospodářství, Zdroj: UNICEF

Většina lidí zná pojem „**udržitelný rozvoj**“, ale lze říci, že většina se domnívá, že cíle udržitelného rozvoje souvisejí s řešením problémů, které údajně způsobuje [klimatická katastrofa](#). Cíle udržitelného rozvoje **Agendy 2030** však zahrnují všechny aspekty našeho života a pouze jeden z nich, cíl 13, se výslovně zabývá klimatem.

Počínaje ekonomickou a potravinovou bezpečností, až po vzdělávání, zaměstnanost a veškerou podnikatelskou činnost. Jmenujte jakoukoli oblast lidské činnosti, včetně té nejosobnější a zjistíte, že k ní zcela jistě existuje přidružený cíl SDG, jenž je určený k její „transformaci“. Přesto je to právě cíl **SDG 17 Partnerství pro cíle**, díky kterému můžeme začít zjišťovat, kdo jsou skuteční příjemci tohoto systému.

Deklarovaným [17. cílem SDG OSN](#) je kromě jiného:

Posílit globální makroekonomickou stabilitu, mimo jiné prostřednictvím koordinace a soudržnosti politik. Posílit globální partnerství pro udržitelný rozvoj, doplněné o partnerství více zúčastněných stran, s cílem podpořit dosažení cílů udržitelného rozvoje ve všech zemích. Podporovat a prosazovat účinná partnerství veřejného a soukromého sektoru a občanské společnosti a vycházet přitom ze zkušeností a strategií získávání zdrojů pro partnerství.

Z toho lze vyvodit, že „partnerství více zainteresovaných stran“ mají spolupracovat na dosažení „makroekonomické stability“ ve „všech zemích“. Toho by mělo být dosaženo prosazením „koordinace a soudržnosti politik“ vytvořených na základě „znalostí“ „partnerství veřejného a soukromého sektoru a občanské společnosti“. Přičemž tato „partnerství“ zajistí dosažení cílů udržitelného rozvoje.

Tento **slovní salát** vyžaduje určité rozklíčování, protože jde o rámec, který umožňuje realizaci každého z cílů udržitelného rozvoje „**ve všech zemích**“.

Ještě předtím je třeba poznamenat, že OSN o sobě a svých rozhodnutích často mluví velkolepými slovy. I ta nejbanálnější jednání jsou považována za „**historická**“ nebo „**průlomová**“ atd. Takže je zapotřebí prokousat se spoustou frází o transparentnosti, odpovědnosti, udržitelnosti atd.

Jsou to jen slova, která vyžadují odpovídající činnost, aby měla kontextový význam.

„**Transparentnost**“ mnoho neznamena, pokud jsou zásadní informace pohřbeny v nekonečných svazcích neproniknutelných byrokratických žvástů, o kterých nikdo veřejnost neinformuje.

„**Odpovědnost**“ nelze použít, pokud ani národní vlády nemají pravomoc vykonávat dohled nad OSN a když se „udržitelný“ používá ve významu „transformační“, stává se oxymóronem.

Rozplétání slovního salátu z cílů udržitelného rozvoje OSN a G3P

Hospodářská a [sociální rada OSN](#) (ECOSOC) zadala [vypracování dokumentu](#), který definuje „partnerství více zúčastněných stran“ jako:

Partnerství mezi **podniky, nevládními organizacemi, vládami, Organizací spojených národů** a dalšími aktéry.

Tato „**partnerství více zúčastněných stran**“ údajně pracují na vytvoření globální „makroekonomické stability“ jako předpokladu pro realizaci cílů udržitelného rozvoje. Stejně jako pojem „**mezivládní organizace**“ však i význam „**makroekonomické stability**“ byl transformován OSN a jejími [specializovanými agenturami](#).

Zatímco dříve makroekonomická stabilita znamenala „plnou zaměstnanost a stabilní hospodářský růst doprovázený nízkou inflací“, nyní [OSN oznámila](#), že to tak není. Hospodářský růst nyní musí být „inteligentní“, aby bylo možné [splnit požadavky](#) cílů udržitelného rozvoje.

Zásadní je, že [fiskální rovnováha](#) – rozdíl mezi příjmy a výdaji vlády – musí vyhovovat „**udržitelnému rozvoji**“ tím, že vytvoří „**fiskální prostor**“. Tím se fakticky odděluje pojem „makroekonomická stabilita“ od „reálné ekonomické aktivity“.

Změna klimatu je vnímána nejen jako environmentální problém, ale také jako „závažný finanční, ekonomický a sociální problém“. Proto je třeba vytvořit „fiskální prostor“ pro financování „koordinace a soudržnosti politik“, které jsou nezbytné k odvrácení prorokované katastrofy.

Odbor OSN pro hospodářské a sociální záležitosti (UN-DESA) [konstatuje](#), že „fiskální prostor“ postrádá přesnou definici. Zatímco někteří ekonomové jej definují jednoduše jako „dostupnost rozpočtového prostoru, který umožňuje vládě poskytnout zdroje na požadovaný účel“, jiní vyjadřují „**rozpočtový prostor**“ jako výpočet založený na poměru **dluhu zemí k HDP** a „**předpokládaném**“ růstu.

Podle UN-DESA se „**fiskální prostor**“ odvíjí od odhadované nebo předpokládané „**mezery udržitelnosti dluhu**“. Ta je definována jako „rozdíl mezi současnou úrovní dluhu země a její odhadovanou udržitelnou úrovní dluhu“.

Nikdo neví, jaké události mohou ovlivnit budoucí hospodářský růst. Pandemie nebo další válka v Evropě by ho mohly výrazně omezit nebo způsobit recesi. „**Mezera udržitelnosti dluhu**“ je teoretický koncept založený jen na pouhém zbožném přání.

Jako takový umožňuje tvůrcům politik přijmout tvárný a relativně svévolný výklad „fiskálního prostoru“. Mohou si půjčovat na financování výdajů na udržitelný rozvoj bez ohledu na skutečné ekonomické podmínky.

Primárním cílem fiskální politiky bývalo udržet zaměstnanost a cenovou stabilitu a podpořit hospodářský růst prostřednictvím spravedlivého rozdělení bohatství a zdrojů. Udržitelný rozvoj jej změnil. Nyní se zaměřuje na dosažení „udržitelných trajektorií příjmů, výdajů a deficitů“, které zdůrazňují „fiskální prostor“.

Pokud to vyžaduje zvýšené zdanění a/nebo půjčky, budiž. Bez ohledu na to, jaký to bude mít dopad na reálnou ekonomickou aktivitu, je to v pořádku, protože [podle Světové banky](#):

Dluh je rozhodující formou financování cílů udržitelného rozvoje.

Výdajové deficity a **zvyšující se dluh** nejsou problémem, protože „**nedosažení cílů udržitelného rozvoje**“ by bylo mnohem nepřijatelnější a dluh by se ještě zvýšil!?! Jakékoli množství státního **dluhu** může být navrženo na daňové poplatníky, aby nás ochránilo před mnohem nebezpečnější ekonomickou katastrofou, která by nás údajně postihla, pokud by cíle udržitelného rozvoje nebyly rychle realizovány.

Jinými slovy, ekonomické, finanční a měnové krize budou ve světě „**udržitelného rozvoje**“ sotva chybět. K ospravedlnění těchto krizí bude pravděpodobně použito výše uvedené zdůvodnění. To je model, který si představuje OSN a její „partneři s více zúčastněnými stranami,“. Pro ty, kdo stojí za cíli udržitelného rozvoje, účel světí prostředky. Jakákoli parodie může být **ospravedlněna**, pokud je spáchána ve jménu „**udržitelnosti**“.

Čelíme globální politické iniciativě, která ovlivňuje každý kout našeho života, přičemž je založena na logické chybě [kruhového uvažování](#). Účinná destrukce celé společnosti je nutná, aby nás ochránila před něčím, o čem nám bylo řečeno, že bude mnohem horší.

Poslušnost je ctnost, protože pokud se všichni nepodřídíme politickým požadavkům, které nám jsou vnucovány a nepřijmeme náklady, zcela určitě dojde ke **klimatické katastrofě**.

Vyzbrojení těmito znalostmi si mnohem snadněji přeložíme spletitou slovní salvu OSN-G3P a zjistíme, co OSN pod pojmem „**udržitelný rozvoj**“ vlastně myslí:

Vlády budou zdaňovat své obyvatelstvo, v případě potřeby zvyšovat deficity a státní dluh, aby vytvořily finanční balíky, k nimž budou mít přístup soukromé nadnárodní korporace, filantropické nadace a nevládní organizace, které budou distribuovat své produkty, služby a politické programy založené na dodržování cílů udržitelného rozvoje. Nové trhy s cíli udržitelného rozvoje budou chráněny vládní legislativou v oblasti udržitelnosti, kterou navrhuji stejní „partneři“, kteří profitují z nové globální ekonomiky založené na cílech udržitelného rozvoje a mají nad ní kontrolu.

Zelené dluhové pasti

 Budova ústředí Mezinárodního měnového fondu (MMF) ve Washingtonu, DC, Zdroj: Brookings

Dluh je výslovně označen za **klíčovou součást** realizace cílů udržitelného rozvoje, zejména v rozvojovém světě. V [dokumentu](#) z roku 2018, který vypracoval společný tým **Světové banky** a **MMF**, bylo několikrát uvedeno, že „**dluhovou zranitelností**“ rozvojových ekonomik se tyto finanční instituce zabývají „v kontextu globální rozvojové agendy (např. cílů udržitelného rozvoje)“.

V témže roce začal fungovat rámec Světové banky a MMF pro udržitelnost dluhu (Debt Sustainability Framework – DSF). Podle Světové banky DSF „*umožňuje všem věřitelům přizpůsobit podmínky financování s ohledem na budoucí rizika a pomáhá zemím vyvážit potřebu finančních prostředků s možností splácet své dluhy*„. Rovněž „*vede země k podpoře cílů udržitelného rozvoje, pokud je jejich schopnost obsluhovat dluh omezená*„.

Jinak řečeno, pokud země nemohou splácet dluh, který jim vznikl prostřednictvím půjček MMF a Světové banky (a přidružené Mnohostranné rozvojové banky), budou jim nabídnuty možnosti „splácení“ dluhu prostřednictvím realizace politik souvisejících s cíli udržitelného rozvoje. Jak však ukáží další díly tohoto seriálu, mnohé z těchto možností, údajně přizpůsobených realizaci cílů udržitelného rozvoje, se ve skutečnosti řídí modelem „**dluh za výměnu půdy**“ (nyní přejmenovaným na „**dluh za výměnu ochrany přírody**“ nebo „**dluh za výměnu klimatu**“), který o řadu let předcházela cílům udržitelného rozvoje a Agendě 2030. Tento model v podstatě umožňuje **zábory půdy a krádeže půdy/přírodních zdrojů** v rozsahu, jaký lidstvo v historii ještě nezažilo.

Od svého vzniku po druhé světové válce **Světová banka** i **MMF** historicky využívaly dluhy k tomu, aby donutily země, většinou rozvojového světa, přijmout politiku, která vyhovuje globální mocenské

struktury. To bylo plně uvedeno v [uniklém dokumentu americké armády](#) sepsaném v roce 2008, v němž se uvádí, že tyto instituce jsou používány jako „**nekonvenční, finanční zbraně v době konfliktu až po rozsáhlou všeobecnou válku**“ a jako „zbraně“ ve smyslu ovlivňování „**politiky a spolupráce vlád států**„. V dokumentu se uvádí, že zejména tyto instituce mají „dlouhou historii vedení ekonomické války pro jakoukoli kampaň ARSOF [Army Special Operations Forces], (Armádní síly pro speciální operace) – UW [Unconventional Warfare]“.

Dokument [dále uvádí](#), že tyto „**finanční zbraně**“ může **americká armáda** použít k vytvoření „finančních pobídek nebo odrazujících prostředků, které by protivníky, spojence a náhradníky přesvědčily, aby změnili své chování na strategické, operační a taktické úrovni„. Dále jsou tyto nekonvenční válečné kampaně vysoce koordinovány s ministerstvem zahraničí a zpravodajskými službami při určování, „které části lidského terénu v UWOA [Unconventional Warfare Operations Area], (Oblast nekonvenčních válečných operací), jsou nejvíce náchylné k finančnímu zapojení“.

Pozoruhodné je, že **Světová banka** a **Mezinárodní měnový fond** jsou **uvedeny** jako finanční i diplomatické nástroje **národní moci USA** a také jako nedílné součásti toho, co příručka nazývá „současným systémem globálního řízení“.

Zatímco kdysi byly „finančními zbraněmi“ **anglo-amerického impéria**, současné změny v „**globálním systému řízení**“ předznamenávají také změnu v tom, **kdo** vlastně může **Světovou banku a MMF** využívat ve svůj prospěch. Slunce zapadá za imperiální, „**unipolární**“ model a nastává úsvit „**multipolárního**“ světového řádu. **Světová banka** a **MMF** se již dostaly pod kontrolu **nové** mezinárodní mocenské struktury poté, co byla v roce 2021 vytvořena **Finanční aliance Glasgow** pro čistou nulu (GFANZ) podporovaná OSN.

Na konferenci COP26 téhož roku GFANZ [oznámila plány](#) na **revizi** role Světové banky a MMF konkrétně v rámci širšího plánu zaměřeného na „**transformaci**“ globálního finančního systému. Ředitel GFANZ a generální ředitel společnosti BlackRock **Larry Fink** to výslovně uvedl během [panelu COP26](#), kde plán reorganizace těchto institucí upřesnil slovy:

Pokud se chceme vážně zabývat změnou klimatu v rozvíjejícím se světě, budeme se muset skutečně zaměřit na **změnu koncepce** Světové banky a MMF.

Plány GFANZ na „přetvoření“ těchto mezinárodních finančních institucí zahrnují jejich sloučení se zájmy soukromých bank, které tvoří GFANZ, vytvoření nového systému „globálního finančního řízení“ a narušení národní suverenity (zejména v rozvojovém světě) tím, že je donutí vytvořit podnikatelské prostředí, které je považováno za příznivé pro zájmy členů GFANZ.

Jak bylo uvedeno v [předchozí zprávě Unlimited Hangout](#), GFANZ usiluje o využití Světové banky a souvisejících institucí „k celosvětovému vnucení masivní a rozsáhlé deregulace rozvojovým zemím, přičemž jako ospravedlnění využívá snahu o dekarbonizaci. Rozvojové banky [multilaterální rozvojové banky] již nesmí rozvojové země uvázat do dluhové pasti, aby si vynutily politiky, které jsou výhodné pro zahraniční a nadnárodní subjekty soukromého sektoru, protože nyní lze ke stejným účelům využít ospravedlnění související se změnou klimatu.“

Dluh zůstává hlavní zbraní v arzenálu **Světové banky** a **MMF** a bude používán ke stejným „imperiálním“ cílům, jen nyní s jinými dobrodinci a jinou škálou politik, které vnucují své kořisti – cílům udržitelného rozvoje.

Tichá revoluce OSN

GFANZ je významným hybatelem „udržitelného rozvoje“. Je nicméně jen jedním z mnoha „partnerství veřejného a soukromého sektoru“ souvisejících s cíli udržitelného rozvoje. Na jeho stránkách se [uvádí](#): GRANZ je jedním z nejvýznamnějších partnerů pro rozvojové partnerství:

GFANZ poskytuje fórum pro přední finanční instituce, aby urychlily přechod ke globální ekonomice s nulovou čistou hodnotou. Mezi naše členy patří v současné době více než **450** členských firem z celého globálního finančního sektoru, které spravují aktiva v hodnotě více než **130 bilionů dolarů**.

GFANZ je tvořena [řadou „aliancí“](#). Banky, správci aktiv, vlastníci aktiv, pojišťovny, poskytovatelé finančních služeb a investiční poradenské společnosti, každá má své vlastní globální partnerské sítě, které společně přispívají do fóra GFANZ.

Například aliance **OSN Net Zero Banking Alliance** dává Citigroup, Deutsche Bank, JPMorgan, HSBC a dalším **bankám** možnost realizovat své nápady prostřednictvím fóra **GFANZ**. Patří mezi klíčové „zúčastněné strany“ transformace SDG.

V zájmu „urychlení transformace“ zmocňuje fórum GFANZ ve své „výzvě k akci“ tyto nadnárodní korporace, aby stanovily [konkrétní politické požadavky](#). Rozhodly, že vlády by měly přijmout „celohospodářské cíle čisté nuly“. Vlády tak musí:

reformovat finanční předpisy na podporu **přechodu na čistou nulu**; postupně **zrušit dotace na fosilní paliva**; stanovit ceny **emisí uhlíku**; nařídit plány přechodu na čistou nulu a zavést klimatické zprávy pro veřejné a soukromé podniky **do roku 2024**.

To vše je prý nutné, abychom zabránili „klimatické katastrofě“, která může jednoho dne nastat. Proto je tato politická agenda „**globálního finančního řízení**“ prostě nevyhnutelná a měli bychom umožnit soukromým (a historicky dravým) finančním institucím vytvářet politiku zaměřenou na deregulaci samotných trhů, na kterých působí. Koneckonců, „závod k čisté nule“ musí probíhat závratnou rychlostí a podle GFANZ jediná cesta k „vítězství“ spočívá v rozšíření „soukromých kapitálových toků do rozvíjejících se a rozvojových ekonomik“ jako nikdy předtím. Pokud by toku tohoto „**soukromého kapitálu**“ bránily stávající předpisy nebo jiné překážky, znamenalo by to jistě **zkázu planety**.

Král Karel III. vysvětlil [novou globální ekonomiku SDG](#), která odsunuje zvolené vlády do role „pomocných partnerů“. Tehdy titulovaný princ Charles při projevu na COP26 v rámci přípravy na vyhlášení GFANZ řekl:

Dnes žádám, aby se země spojily a vytvořily prostředí, které umožní každému průmyslovému odvětví přijmout potřebná opatření. Víme, že to bude vyžadovat biliony, nikoli miliardy dolarů. Víme také, že země, z nichž mnohé jsou zatíženy rostoucí mírou zadlužení, si prostě nemohou dovolit přejít na ekologický způsob života. Zde potřebujeme rozsáhlou kampaň ve stylu armády, která by zmobilizovala sílu globálního soukromého sektoru, který má k dispozici biliony daleko přesahující globální HDP. To nabízí jedinou reálnou vyhlídku na dosažení zásadní ekonomické transformace.

Stejně jako údajná naléhavost realizace cílů udržitelného rozvoje zbavuje jakékoliv odpovědnosti tvůrce veřejných politik, zbavuje odpovědnosti i soukromý sektor, který je hnací silou předchozích politických programů. Realita, že z dluhu, který společně vytvářejí, těží především soukromý kapitál, je jistě jen náhoda, údajně nevyhnutelný důsledek vytváření „**fiskálního prostoru**“ tak potřebného k zajištění „**udržitelného rozvoje**“.

Rostoucí závislost OSN na těchto „partnerstvích s více zúčastněnými stranami“ je výsledkem „tiché revoluce“, která v OSN proběhla **v 90. letech** 20. století. V roce 1998 řekl tehdejší [generální tajemník OSN Kofi Annan](#) na sympoziu Světového ekonomického fóra v Davosu:

V tomto případě se jedná pouze o to, že se OSN zabývá podnikáním na celém světě. Podporujeme také rozvoj soukromého sektoru a přímé zahraniční investice. Pomáháme zemím zapojit se do mezinárodního obchodního systému a přijímáme legislativu příznivou pro podnikání

✖ *Kofi Annan, generální tajemník OSN (1997-2006), je členem nadační rady Světového ekonomického fóra a spolupředsedá Světovému ekonomickému fóru o Africe. Zde hovoří na zahajovacím plenárním zasedání na téma Afrika a nová globální ekonomika na Světovém ekonomickém fóru o Africe 2009 v Kapském Městě v Jihoafrické republice, Zdroj: WEF*

Rezoluce Valného shromáždění [OSN č. 70/224](#) (A/Res/70/224) z roku 2017 rozhodla, že OSN bude „neúnavně pracovat na plné implementaci této agendy [Agendy 2030]“ prostřednictvím globálního šíření „konkrétních politik a opatření“.

V souladu s Annanovým přiznáním jsou tyto přijaté zásady a opatření prostřednictvím „globálního finančního řízení“ navrženy tak, aby byly „příznivé pro podniky“ s tím, že tato rezoluce bude zachovávat:

silný politický závazek řešit problém financování a vytváření příznivého prostředí na všech úrovních pro udržitelný rozvoj. Zejména s ohledem na rozvoj partnerství prostřednictvím poskytování větších příležitostí soukromému sektoru, nevládním organizacím a občanské společnosti obecně, zejména při plnění cílů udržitelného rozvoje.

Toto „příznivé prostředí“ je synonymem „fiskálního prostoru“, který požaduje Světová banka a další specializované agentury OSN. Tento termín se [objevuje](#) také ve zprávě o pokroku GFANZ, kde se uvádí, že Světová banka a mnohostranné rozvojové banky by měly být využity k tomu, aby přiměly rozvojové země „vytvořit správné průřezové prostředí na vysoké úrovni“ pro investice členů aliance v těchto zemích.

Tento koncept byl pevně zakotven v roce 2015 na konferenci o „financování rozvoje“ v rámci [Akční agendy z Adis Abeby](#). Shromáždění **delegáti ze 193** národních států OSN se zavázali k ambicióznímu programu finančních investic na úhradu udržitelného rozvoje.

Společně se dohodli na vytvoření:

...prostředí umožňující udržitelný rozvoj na všech úrovních a dále posílit rámec pro financování udržitelného rozvoje.

„**Příznivé prostředí**“ je závazek vlády, a tedy daňových poplatníků, k dosažení cílů udržitelného rozvoje. Annanův nástupce a devátý generální tajemník OSN **António Guterres** [schválil v roce 2017 zprávu](#) A/Res/70/224, která zněla:

Organizace spojených národů musí naléhavě přijmout výzvu k uvolnění plného potenciálu **spolupráce se soukromým sektorem** a dalšími partnery. Systém Organizace spojených národů si uvědomuje, že je třeba se dále **orientovat na partnerství**, která účinněji využívají zdroje a odborné znalosti **soukromého sektoru**. Organizace spojených národů se rovněž snaží hrát silnější katalytickou roli při vyvolávání **nové vlny financování a inovací** potřebných k dosažení cílů **udržitelného rozvoje**.

Ačkoli se OSN nazývá mezivládní organizací, není jen spoluprací mezi vládami. Možná by někteří mohli oprávněně tvrdit, že jí nikdy nebyla.

OSN vznikla v nemalé míře díky úsilí soukromého sektoru a „filantropických“ odnoží oligarchů. Například díky rozsáhlé finanční a provozní podpoře [Rockefellerovy nadace](#) (RF) Ekonomickému, finančnímu a tranzitnímu oddělení (EFTD) Ligy národů (LNO) a jejímu značnému vlivu na Správu OSN pro pomoc a obnovu se RF pravděpodobně stala klíčovým hráčem při přeměně LNO v OSN.

Kromě toho rodina **Rockefellerů**, která dlouhodobě prosazuje „internacionalistickou“ politiku rozšiřující a upevňující globální správu, věnovala OSN kromě jiných značných darů v průběhu let i [pozemek](#), na němž se [nachází sídlo OSN v New Yorku](#). Nemělo by být překvapením, že OSN má jednoho ze svých hlavních dárců obzvláště v oblibě, [dlouhodobě spolupracuje](#) s RF a chválí tuto organizaci jako vzor „globální filantropie“.

 Pět bratrů Rockefellerových. Zleva doprava: David, Winthrop, John D. Rockefeller III, Nelson a Laurance, zdroj: World Finance

OSN byla v podstatě založena na modelu partnerství veřejného a soukromého sektoru. V roce 2000 vydal Výkonný výbor Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) publikaci [Zapojení soukromého sektoru a spolupráce se systémem OSN](#):

Organizace spojených národů a soukromý sektor měly vždy rozsáhlé obchodní vazby **prostřednictvím aktivit OSN** v oblasti **zadávaní veřejných zakázek**. Trh Organizace spojených národů je odrazovým můstkem pro společnosti, které mohou představit své zboží a služby v jiných zemích a regionech. Soukromý sektor se také již dlouho přímo či nepřímo podílí na normativní a normotvorné činnosti OSN.

Možnost ovlivňovat nejen **státní zakázky**, ale také rozvoj nových globálních trhů a jejich regulaci je pro nadnárodní korporace a investory samozřejmě velmi atraktivní. Není překvapením, že projekty OSN, které využívají model „veřejného a soukromého sektoru“, jsou oblíbeným přístupem předních světových kapitalistů. Je to například již dlouho oblíbený model [rodiny Rockefellerů](#), která takové projekty často financuje prostřednictvím svých filantropických nadací.

V letech, která uplynula od jejího vzniku, se partnerství veřejného a soukromého sektoru rozšířilo a stalo se dominantním v rámci systému OSN, zejména pokud jde o „udržitelný rozvoj“. Po sobě jdoucí generální tajemníci dohlíželi na formální přeměnu OSN na [Globální partnerství veřejného a soukromého sektoru](#) (UN-G3P).

V důsledku této transformace se dramaticky změnila i role vlád národních států v OSN. Například v roce 2005 vydala **Světová zdravotnická organizace** (WHO), další specializovaná agentura OSN, zprávu o využívání informačních a komunikačních technologií (ICT) ve zdravotnictví s názvem **Connecting for Health**. (Propojení pro zdraví). WHO v ní hovořila o tom, jak by „zainteresované strany“ mohly celosvětově zavádět řešení ICT ve zdravotnictví:

Vlády mohou vytvořit příznivé prostředí a investovat do rovnosti, přístupu a inovací.

Jak loni v Glasgow poznamenal král **Karel III**, vládám „**demokratických**“ států byla svěřena role „**umožňujících**“ partnerů. Jejich úkolem je vytvářet fiskální prostředí, v němž jejich partneři ze soukromého sektoru působí. Politiky udržitelnosti vytváří globální síť složená z vlád, nadnárodních korporací, nevládních organizací, organizací občanské společnosti a „dalších aktérů“.

Video mimo článek: *Ve starším videu, za úřadu prezidenta Trumpa, Jim Rickards (bývalý poradce pro hrozby v Bílém domě, Pentagonu a CIA) v rozhovoru poodhalil plán elit na reset světového finančního systému – plán ICE-NINE (ledová devítka). Plán, který jak prohlašuje, elity použijí při další finanční krizi.*

„Dalšími aktéry“ jsou převážně filantropické nadace miliardářů a nesmírně bohatých rodinných dynastií, jako jsou nadace **Billa a Melindy Gatesových (BMGF)** nebo Rockefellerovy nadace. Společně tito „aktéři“ **tvoří** „partnerství více zainteresovaných stran“.

Během **pseudopandemie** mnozí začali uznávat vliv BMGF na WHO, ale je to jen jedna z mnoha dalších soukromých nadací, které jsou rovněž ceněnými „**zúčastněnými stranami**“ OSN.

OSN je sama o sobě globální spoluprací mezi vládami a nadnárodní mezivládní sítí soukromých „zúčastněných stran“. Nadace, nevládní organizace, organizace občanské společnosti a globální korporace představují mezivládní síť zainteresovaných stran, která je stejně mocná, ne-li mocnější než jakýkoli mocenský blok národních států.

Partnerství veřejného a soukromého sektoru: Ideologie: partnerství a veřejné služby: ideologie.

✖ **OSN a WEF, který sám sebe označuje za hlavního globálního propagátora partnerství veřejného a soukromého sektoru, podepsaly v červnu 2019 strategický rámec, Zdroj: WEF**

V roce 2016 zveřejnila UN-DESA pracovní dokument zkoumající hodnotu partnerství veřejného a soukromého sektoru (**G3P**) pro dosažení cílů udržitelného rozvoje. Hlavní autor, **Jomo KS**, byl asistentem generálního tajemníka v systému OSN odpovědným za ekonomický výzkum (2005-2015).

UN-DESA obecně konstatoval, že G3P ve své současné podobě **nejsou vhodná pro daný účel**:

Tvrzení o snížení nákladů a efektivním poskytování služeb prostřednictvím [G3P], které ušetří peníze daňových poplatníků a přinese prospěch spotřebitelům, byla většinou prázdná a ideologická tvrzení. Projekty [G3P] byly nákladnější na výstavbu a financování, poskytovaly méně kvalitní služby a byly hůře dostupné. Navíc mnohé základní služby byly méně odpovědné občanům, když se na nich podílely soukromé společnosti. Investoři v [G3P] čelí relativně neškodnému riziku, sankční doložky pro případ nedodání ze strany soukromých partnerů jsou méně než přísné, studie zpochybnila, zda se riziko v těchto projektech skutečně přenáší na soukromé partnery. Důkazy naznačují, že [G3P] byly

často dražší než alternativa veřejných zakázek, zatímco v řadě případů nepřinesly předpokládané zvýšení kvality poskytování služeb.

S odkazem na práci [Whitfielda](#) (2010), který zkoumal G3P v Evropě, Severní Americe, Austrálii, Rusku, Číně, Indii a Brazílii, UN-DESA poznamenala, že tyto projekty vedly k „**nákupu a prodeji škol a nemocnic jako zboží v globálním supermarketu**„.

Zprávy UN-DESA také připomněly nadšencům OSN pro G3P, že řada mezivládních organizací **shledala G3P nedostatečnými**:

Hodnocení provedená **Světovou bankou, Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a Evropskou investiční bankou (EIB)** – organizacemi, které obvykle [G3P] podporují – zjistila řadu případů, kdy **[G3P] nepřinesly** očekávaný výsledek a vedly k výraznému nárůstu vládních fiskálních závazků.

Od roku 2016 se toho příliš nezměnilo, a přesto OSN-G3P trvají na tom, že vzájemné partnerství veřejného a soukromého sektoru je jedinou cestou k dosažení všech cílů udržitelného rozvoje. **Ignorujíc hodnocení** svých vlastních vyšetřovatelů, OSN v [rezoluci Valného shromáždění](#) 74/2 (A/Res/74/2) prohlásila:

Členské státy OSN Uznávají potřebu silných globálních, regionálních a národních partnerství pro cíle udržitelného rozvoje, která zapojují všechny relevantní zúčastněné strany, aby společně podpořily úsilí členských států o dosažení cílů udržitelného rozvoje v oblasti zdraví, včetně všeobecného zdravotního pojištění [UHC2030] Zapojení všech relevantních zúčastněných stran je jednou ze základních složek řízení zdravotního systému. Znovu potvrzujeme rezoluci Valného shromáždění 69/313, která se zabývá výzvou financování a vytvářením příznivého prostředí na všech úrovních pro udržitelný rozvoj. Zajistíme udržitelné finance a zároveň zlepšíme jejich účinnost cestou domácích, dvoustranných, regionálních a mnohostranných kanálů, včetně partnerství se soukromým sektorem a dalšími příslušnými zúčastněnými stranami.

Tento závazek OSN ke globálnímu partnerství veřejného a soukromého sektoru je „ideologickým tvrzením“ a není založen na dostupných důkazech. Aby G3P skutečně fungovalo tak, jak se tvrdí, stanovila UN-DESA, že je třeba nejprve zavést řadu strukturálních změn.

Mezi ně patřilo pečlivé určení oblastí, kde by G3P mohl fungovat. UN-DESA zjistila, že G3P mohou být vhodné pro některé infrastrukturní projekty, ale jsou škodlivé pro projekty týkající se veřejného zdraví, vzdělávání nebo životního prostředí.

Výzkumní pracovníci OSN uvedli, že bude zapotřebí pečlivý dohled a regulace tvorby cen a údajného přenosu rizik; je zapotřebí komplexních a transparentních systémů fiskálního účetnictví; měly by být vypracovány lepší standardy pro podávání zpráv a je nutné zavést přísné právní a regulační záruky.

Žádná z požadovaných strukturálních nebo politických změn doporučených ve zprávě UN-DESA 2016 nebyla provedena.

Udržitelnost pro koho?

Agenda 2030 představuje mezník na cestě k [Agendě 21](#). V části 8, která byla veřejně představena na **Summitu Země** v Riu de Janiero v roce 1992, bylo vysvětleno, jak bude „udržitelný rozvoj“ začleněn do rozhodování:

Primární potřebou je integrovat rozhodovací procesy v oblasti životního prostředí a rozvoje. Země si vypracují vlastní priority v souladu se svými národními plány, vlastní politikou a programy.

Udržitelný rozvoj byl **integrován** do každého politického rozhodnutí. Nejenže každá země má národní plán udržitelného rozvoje, ale tyto plány byly přeneseny na místní samosprávy.

Jedná se o globální strategii, jejímž cílem je rozšířit působnost globálních finančních institucí do všech koutů ekonomiky a společnosti. Politiku budou řídit bankéři a think-tanky, které před desetiletími infiltrovaly ekologické hnutí.

Žádná komunita se nevyhne „globálnímu finančnímu řízení“.

Jednoduše řečeno, tento udržitelný rozvoj nahrazuje rozhodování z **národní a místní** úrovně, **globálním řízením**. Jedná se o probíhající a dosud úspěšný globální převrat.

Je to však více než to, je to **systém globální kontroly**. Ti z nás, kteří žijí ve vyspělých zemích, budou muset změnit své chování, protože proti nám bude vedena totální psychologická a ekonomická válka, která nás donutí se podřídit.

Přičemž rozvojové země budou živořit, protože jim budou odepřeny plody moderního průmyslového a technologického rozvoje. Místo toho budou zatíženy dluhy, které na ně uvalí globální centra finanční moci, jejich zdroje budou drancovány, jejich půda ukradena a jejich majetek zabaven – to vše ve jménu „udržitelnosti“.

Právě financializace přírody, která je s udržitelným rozvojem neodmyslitelně spjata, je však možná tím největším nebezpečím. Vytváření tříd přírodních aktiv, přeměna lesů na iniciativy pro zachycování uhlíku a vodních zdrojů na služby pro lidská sídla. Jak ukáží následující díly tohoto našeho seriálu, několik cílů udržitelného rozvoje má financializaci přírody ve svém jádru.

Jak otevřeně uvádí OSN, „udržitelný rozvoj“ je především o transformaci, nikoli nutně o „udržitelnosti“, jak si ji většina lidí představuje. Jeho cílem je přeměnit Zemi a vše, co se na ní nachází, včetně nás, na zboží, jehož obchodování bude základem nové globální ekonomiky. Ačkoli je nám prodáván jako „udržitelný“, **jediné, co tento nový globální finanční systém „udrží“, je moc dravé finanční elity.**

AUTOR: Whitney Webb

ZDROJ: unlimitedhangout.com / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ